

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie zapewniając sporządzenia zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych w odniesieniu do zakładów, do których odnosi się w art. 9 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r.⁽²⁾, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 11 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że sporządzenie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dotyczących środków, jakie należy podjąć poza terenem zakładów, do których odnosi się art. 9 dyrektywy 96/82/WE jest podstawowym wymogiem tej dyrektywy. Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy, ponieważ nie sporządziło ono takich planów w odniesieniu do 59 zakładów znajdujących się na jego terytorium, podczas gdy zgodnie z jej brzmieniem wyżej wymienione plany winny były zostać sporządzone najpóźniej na trzy lata po ostatecznym terminie transpozycji dyrektywy, tj. 3 lutego 2002 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 1997, L 10, s. 13.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 96/82/WE w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. L 345, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 31 lipca 2008 r. — Modehuis A. Zwijnenburg BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-352/08)

(2008/C 285/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Modehuis A. Zwijnenburg BV.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy [Rady] 90/434/EWG⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1990 r. należy interpretować w ten sposób, że można odmówić przyznania podatnikowi przewidzianych w tej dyrektywie przywilejów, jeżeli szereg czynności prawnych ma na celu uniknięcie zapłaty innego podatku niż podatki, do których odnoszą się przywileje przewidziane w tej dyrektywie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-354/08)

(2008/C 285/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Traversa i J. Sénéchal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że udzielając prawa pierwszeństwa koncesjonariuszowi, którego koncesja wygasa, w ramach przetargów w przedmiocie udzielenia koncesji związanych z elektrowniami wodnymi, w szczególności poprzez zastosowanie art. 29 ust. 3 dekretu nr 99/225 z dnia 22 marca 1999 r. dotyczącego koncesji i deklaracji w sprawie użyteczności publicznej elektrowni wodnych, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 43 WE,
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.